

CONCEPT CURATORIAL - New Heritage

New Heritage- natural intelligence in building the cultural landscape

Noua Moștenire - inteligența naturală în construirea peisajelor culturale

România este poate ultimul tărâm din Europa în care sălbăticia naturii există laolaltă cu o formă de locuire arhaică în care ecologia, tradiția și peisajul cultural sunt autentice, prezente și vii. Existența simultană a lor constituie un brand de țară risipit într-o multitudine de acțiuni independente ce aduce profesioniști, organizații și comunități laolaltă, într-o căutare și un demers de a recunoaște și a revendica peisajul cultural, de a valorifica metode sustenabile de construire atât de clădiri, cât și de comunități, de a cunoaște forme remote de locuire, feluri noi de a trăi natura și peisajul.

Politica europeană de sustenabilitate în domeniu caută în arhive adevăratele valori ale sustenabilității în cele mai primare metode de a construi. Profesioniștii și cercetătorii se orientează către materialele naturale ca materie primă și locală, ca bază de inovație într-un circuit cu o încărcătură de carbon cât mai mică și cu o economie cât mai circulară. Urbanitatea caută refugiu într-un tărâm periferic ignorat istoric și ideologic. Agricultură, hrană, condiția rurală, ecologia și sustenabilitatea sunt subiectele principale ale agendelor politice în căutarea unor modele noi funcționale.

Arhitectura a epuizat în ultimii 100 de ani atât stilurile arhitecturale cât și "ismele" arhitectura de tip starchitecture și landmark și a ajuns într-o introspecție și reevaluare în care paradigma obiectului nu mai poate justifica efortul de a construi arhitectura autoreferențială. Noua societate caută un prezent mai conștient, sustenabil și conectat, esențializat și pătruns cu sens, în care arhitectura nu este un subiect, ci un mediator pentru o relație cât mai autentică cu viața însăși. Evidentul este că așa zisul "model nou" este de fapt adevărul unei înțelepciuni moștenite. Noutatea este necesitatea de a integra dezvoltarea științei și a tehnologiei în ea.

New Heritage pune pe un teritoriu neutru și la același nivel tehnologia și dezvoltarea, ca o necesitate a prezentului îmbinat cu moștenirea de care dispunem și care conține toate principiile unui răspuns adecvat și astăzi - eficiență, circularitate, ecologie, grijă, sustenabilitate, estetică și cultură, comunitate, identitate. Conceptul poate oferi un model de abordare și pentru alte zone ale Europei și poate fi o resursă de învățare și de coagulare a comunităților formate în jurul acțiunilor concrete.

Adapost este un demers de valorificare a peisajelor culturale românești și a tradiției prin cercetarea arhitecturii nelocuite, aflate la granița dintre așezările rurale și natura sălbatică, de a construi noi posibile abordări ale peisajelor culturale, prin propunerea unor răspunsuri pornite din conținutul adăposturilor - arhitectura aenxelor gospodărești și de locuire temporară studiate ca o formă ecologică cu un conținut

ridicat de cunoaștere relevant, local, adaptate la contemporan prin integrarea tehnologiei și dimensiuni de economie circulară în noile construcții.

New Heritage este despre:

Identitatea peisajelor culturale cele care în contextul European sunt valorificate și purtătoare de identitate culturală, peisaje vii locuite, aflate la granița cu ruralul și natura.

Natura și om - în special nevoia de a locui aproape de natură, un fenomen din ce în ce mai bine conturat ca alternativă a multiplelor urbanități și în special post-pandemie, ca mod de explorare a naturii, ca mod de reconectare cu ea prin locuirea remote și prin slow tourism, prin explorări în natură.

Arhitectura ca o modalitate de a integra o relație conștientă între mediul construit și natură, în care personajul principal nu este nici omul, nici arhitectura per se și nici măcar natura. Miza fiind găsirea unui nou echilibru în existența noastră și în intervenția pe care o aducem în special în peisajele construite, dar fără a ne limita la ele. Arhitectura ca disciplină integratoare poate pune împreună și negocia aceste modele.

Arhitectura simplă ca resursă de cunoaștere pentru materiale și tehnici, ecologia ca grijă și demers, ca o formă eliberată și purificată de practicile de estetizare și funcționalizare. O arhitectură care poate oferi soluții și răspunsuri la noile provocări ale eficienței și ale sustenabilității.

Comunitate, cunoaștere, deschidere și împărtășirea valorilor între oameni, în comunități noi coagulate în jurul lor și în jurul acțiunilor de intervenție. Construirea și recuperarea, văzute ca acțiuni prin care se construiesc comunități reunite după principii, nu localizare -“community builder”.

Expoziția centrală din cadrul Giardini di Venezia **“New Heritage”** se axează pe trei piloni:

Adăpost - Expoziția despre arhitectura locuită în peisajele culturale românești bazată pe proiect de **cercetare** de arhitectură, peisaj și antropologie, desfășurat în 2023-2024.

Ea va fi amplasată perimetral în spațiul pavilionului, începând cu un ecran imersiv pe care vor rula scurte video-uri și imagini cu peisajele culturale și din proiect. Expoziția arată și o hartă în care sunt mapate zonele protejate de mai multe tipuri, traseele și proiectele partenerilor prezentate în cadrul expoziției și releva pe parcurs câteva zone studiate cu informații și imagini cheie pentru concept. În momentele cu program vor rula filme de prezentare a unor inițiative relevante ale partenerilor implicați.

Studiul cu propuneri de arhitectură locuită nepermanentă, ca un răspuns al fenomenului A-frame și tiny house care a pătruns destul de adânc în zone naturale și în arii protejate. Propunerile sunt relaționate cu zonele studiate, dar și materialele și

tehnicile găsite în zona, și care implementează un mod de construire modern care folosește tehnologia și inovația, folosindu-se de tehnici tradiționale, materiale și execuție locale. Ele pot fi privite ca un studiu de caz ce poate genera și coagula în jurul său și alte demersuri sau propuneri similare. Expoziția va fi însoțită cu un index a materiale naturale și tehnici de construire unelte sau obiecte relevante.

Adapostul experiment - construit în spațiul din Giardini pe parcursul expoziției ca o acțiune care aduce omagiu la toate acțiunile de școli de vară de arhitectură, efort prin care sunt recuperate tehnici și know how de construit, monumente sau clădiri în pericol de dispariție și totodată sunt cladite comunități și valori. Pavilionul va beneficia de sesiuni de construire (în special pentru partea de invelitoare și mobilier) împreună cu voluntari și vizitatori conduse de un meșter și un custode, conform unui program prezentat, prestabilit. Adapostul este și un spațiu de învățare experiment și schimb de idei pe toată durata expoziției. Deconstruirea lui se va face în sens invers, pe ultima perioadă de expoziție, pentru a fi amplasat înapoi într-o zonă din traseele turistice, unde există nevoia unui adăpost sau centru educațional de promovare a valorilor New Heritage.

Expoziția încearcă să propună prin situl expoziției și în jurul participării la Bienala de Veneția o **platformă** nou creată, incluzivă, prin care demersul de a cerceta, cunoaște și valorifică această "nouă" formă de a se relaționa cu peisajele culturale, este deschisă profesioniștilor, publicului, autorităților, antreprenorilor locali și poate deveni o platformă de împărtășire de cunoaștere, de informații și inovație într-o economie bazată pe principii de **circularitate**.

Expoziția va fi itinerată ulterior Bienalei în cadrul centrelor comunitare locale ale organizațiilor partenere.. O parte din ea va rămâne ca expoziție permanentă în pavilionul întors în țară și amplasat pe unul dintre traseele partenere.

Expoziția din **Noua Galerie IRCCU** face parte integrantă din conceptul propus "**New Heritage**" și continuă într-un mod firesc discursul despre demersul de învățare și experiment din arhitectură locuită aflată la periferia ruralului și a naturii. În galerie vom expune școlile de vară de Arhitectură din România, fiecare prezentat ca proiect distinct alături de un ecran în care vor rula imagini cu clădirile adăpost studiate. Mijlocul spațiului va fi ocupat de un morman de resturi din clădiri deja degradate de timp, prăbușite, care nu au beneficiat de efortul comun de salvare, recuperare sau renovare și nici nu și-au găsit necesitatea economică pentru a fi întreținute. Această grămadă de materie și materiale domină spațiul cu un mesaj care nu poate fi ocolit, și anume dimensiunea ecologică totală a acestor clădiri, principiul circular și conținutul cultural. În vitrină sunt expuse machetele rezultate din studiul Adăpost, ca o posibilă alternativă la construcțiile nou amplasate în peisajele culturale.